

bezprávnym útokom, nie však práva súkromných osôb. Popudzovanie k nepriateľským činom proti jednotlivým skupinám obyvateľov pre ich národnosť, rasu a náboženstvo nepoškodzuje oznamovateľku, ktorá o porušení zákona úrad uvedomila, v jej osobných právach, lebo jej nevzišla právna ujma, ktorú by bolo možno určite označiť, a není S. S. oprávnená podať zmätočnú sťažnosť, ktorú verejný žalobca nepodal. Bola preto zmätočná sťažnosť ako podaná od osoby neoprávnenej v smysle odst. 3 § 434 tr. p. odmietnutá.

Čís. 5378.

Žádost o navrácení v předešlý stav je přípustná jen, jde-li o zameškání lhůty k opovědi opravného prostředku proti rozsudkům, nikoli proti jiným rozhodnutím soudů.

(Rozh. ze dne 24. září 1935, Zm II 78/35.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací odmítl žádost obžalovaného za navrácení v předešlý stav pro zmeškání lhůty k podání stížnosti podle § 2, odst. 2 zák. čís. 3/1878 ř. zák.

Důvody :

Poukazuje na nesprávné poučení v německém textu napadeného usnesení, že stížnost je podati do osmi dnů po doručení usnesení (místo ve třech dnech, jak správně uvedeno v českém textu), jež mělo za následek, že obžalovaný podal stížnost opožděně, žádá obžalovaný za navrácení v předešlý stav ve smyslu § 364 tr. ř. pro zmeškání lhůty k podání stížnosti podle § 2, odst. 2 zák. čís. 3/1878 ř. zák. proti usnesení nalézacího soudu, jímž podle § 1 téhož zákona odmítnuta byla jeho zmatečná stížnost.

Poněvadž však podle prvního odstavce § 364 tr. ř. může soud, jemuž přísluší rozhodnouti o opravném prostředku, povolit obviněnému navrácení v předešlý stav jen při zmeškání lhůty k opovědi opravného prostředku proti rozsudkům, nikoli proti jiným rozhodnutím soudů (Lohsing, Oesterreichisches Strafprozessrecht, III. vydání, str. 460), je ona žádost obžalovaného nepřípustná.

Čís. 5379.

Nejde o ten istý čin, bolo-li žalované, že vinník ako pôvodca napísal a uverejnil článok urážlivého obsahu, dokázané však bolo len, že poskytol tretej osobe informáciu k napísaniu onoho článku. Autorstvo a uverejnenie článku dodávajú púhej informačnej činnosti vinníkovej povahu iného činu a nie sú preto rozhodné len čo do kvalifikácie činu v smysle § 325, odst. 2 tr. p.

(Rozh. zo dňa 25. septembra 1935, Zm III 194/35.)